

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>15.05.2017 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докл. Капка Костова, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевираны всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски.</p> <p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н.</p> <p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>

е потвърдена изцяло.	
<p>27.09.2017 г. – н. д. 480/2017 г., II н. о., докл. Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш граждански служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>14.05.2018 г. – н. д. № 380/2018 г., II н. о., докл. Биляна Чочева, чл. 255, ал. 3 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на Апелативна прокуратура – Велико Търново и касационна жалба на подсъдимите Т. Х., К. Х. и Е. Х. срещу присъда от 06.11.2017 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с която е отменена частично присъдата по н.о.х.д. № 37/2016 г. на Окръжен съд – Габрово, като подсъдимият Т. Х. е признат за невиновен по две от обвиненията срещу него и е намален размерът на наложения му изпитателен срок от 5 на 3 години. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>Касационният протест е насочен срещу присъдата в оправдателната ѝ част, като са релевирани</p>	<p>С Решение № 116/13.12.2018 г. ВКС реши: Изменява въззивна присъда № 353/06.11.2017 г. на Великотърновския апелативен съд, НО, постановена по в.н.о.х.д.</p>

касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В жалбата са посочени касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК и е насочена изцяло към постановления съдебен акт. Не е депозирано конкретно искане.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Т. Х. е признат за виновен по три от четирите обвинения по чл. 255 от НК за това, че: от септември 2010 г. до декември 2013 г. включително, в Габрово, като управител на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – Севлиево, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – общо 107 872,24 лева, като не подал декларация съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС по данъчни периоди и е осъществил счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство; от началото на юни 2010 г. до юли 2013 г., в Габрово, като собственик на ЕТ „Акта – Тодор Хинов“, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – общо сумата от 24 029,11 лева, като затаил истина в подадени декларации пред ТД НАП офис Габрово, като не отразил в тях облагаеми доставки на „Пфайзер Люксембург САРЛ – клон България“, „Пиерел Рисърч България“ ЕООД и „Джонсън & Джонсън България“ ЕООД за съответни данъчни периоди и на конкретна стойност, подробно посочени в обстоятелствената част на обвинителния акт; от 28.04.2011 до 24.04.2013 г. в Габрово, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в големи размери.

С присъдата подсъдимият Т. Х. е оправдан по обвинението за това, че през периода от февруари 2012 г. до август 2012 г. е укрил данъчни задължения в общ размер от 55 045,96 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е определено общо наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“, отложено с 5 години изпитателен срок, както и глоба в размер на 1 000 лв. в полза на държавата.

С първоинстанционната присъда за виновна по чл. 201 и чл. 202 от НК е призната подсъдимата К. Х. за това, че: на 22.08.2011 г. в Севлиево, като длъжностно лице – член на Съвета на директорите на „Акта Медика“ АД – Севлиево, акционерно дружество 100% собственик на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – Севлиево, присвоила чужди пари – общо 77 000 лева, собственост на дружеството, връчени в това й качество, като изтеглила от банковата сметка на ДКЦ суми в размер на 44 000 лева и в размер на 33 000 лева от банковата сметка на дружеството и с вносна бележка на същата дата ги внесла в личната си банкова сметка; от 28.03.2013 г. до 07.05.2013 г. в Севлиево, като длъжностно лице – член на Съвета на директорите на „Акта Медика“ АД – Севлиево, при условията на продължавано престъпление, присвоила чужди пари – общо сумата от 13 000 лева, собственост на „Акта Медика“ АД, връчени в това й качество и поверени й да ги управлява. Подсъдимата К. Х. е призната за виновна и за извършено престъпление по чл. 313, ал. 2 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. Определено й е общо наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 5 години, както и „лишаване от право да упражнява професия или

№ 107/2017 г., като преквалифицира деянията на подсъдимите К. В. Х. и Е. Т. Х. по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК за присвояване на суми в размер на 13 000 лв., собственост на „Акта Медика“ АД – гр. Севлиево (за К. Х.) и в размер на 10 000 лв., собственост на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – гр. Севлиево (за Е. Х.) в такива по чл. 206, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като оправдава всяка една от тях по първоначалното повдигнатото им по-тежко обвинение по чл. 201 от НК. Преквалифицира деянието на подсъдимата К. В. Х. по чл. 202, ал. 2, т. 1 от НК за присвояване на сума в големи размери – 77 000 лв. собственост на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – гр. Севлиево в такова по чл. 206, ал. 3 вр. ал. 1 от НК, като я оправдава по повдигнатото й по-тежко

<p>дейност, свързана с управление или отчитане на парични и материални ценности“ за срок от 3 години.</p> <p>Третата подсъдима Е. Х. е призната за виновна по чл. 201 и чл. 313 от НК за това, че: от 02.10.2013 г. до 30.10.2013 г. в Севлиево, като длъжностно лице – ръководител на звено за изследване и развитие клинични проучвания в ДКЦ „Акта Медика“, при условията на продължавано престъпление, присвоила чужди пари – общо сумата от 10 000 лв., собственост на ДКЦ, връчени ѝ в това ѝ качество и поверени ѝ да ги управлява; от 25.04.2012 г. до 05.03.2013 г. в Габрово, при условията на продължавано престъпление, с цел да избегне заплащане на дължими данъци общо в размер на 2 185 лева, затаила истина в писмена декларация. На подсъдимата е определено общо наказание в размер на 1 година „лишаване от свобода“ с 3 години изпитателен срок.</p>	<p>обвинение по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 от НК. Остава в сила въззивната присъда в останалата ѝ част. Решението не подлежи на обжалване и протестиране.</p>
<p>17.09.2018 г. – н. д. № 617/2018 г., II н. о., докл. Галина Тонева, чл. 220, ал. 1 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд по жалби на подсъдимия Д. Кр. и двама от защитниците му е образувано наказателно дело № 617/2018 г. Касационните жалби са подадени против решение № 84 от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 60/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда № 110 от 21.11.2016 г. по н.о.х.д. № 1910/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив. С присъдата подсъдимият – бивш кмет на Община Куклен, Област Пловдив, е признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК (съзнателно сключване на неизгодна сделка от длъжностно лице, от която е произлязла значителна вреда за общината).</p> <p>В касационните жалби са развити доводи за допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения и нарушение на закона, като направеното искане е за отмяна на обжалваното решение и оправдаването на подсъдимия.</p>	<p>С Решение № 179/07.12.2018 г. ВКС реши:</p> <p>Отменя изцяло решение № 84 от 26.03.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 60/2018 г. по описа на Пловдивския апелативен съд, наказателно отделение. Оправдава Д. К. С. по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 220, ал. 1 вр. чл. 2, ал. 2 от НК. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>26.10.2018 г. – н. д. № 771/2018 г., II н. о., докл. Елена Авдева, чл. 304а, пр. 3 във вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК</p> <p>Делото във ВКС е образувано по касационна жалба срещу решение № 105/22.06.2018 г. по в.н.о.х.д.</p>	<p>С решение № 224/12.11.2018 г. ВКС реши: Изменява решение № 105 от</p>

<p>№ 131/2018 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което подсъдимият С. М. М., е признат за виновен, че като водач на лек автомобил, след като е спрял за проверка от служители на Районно управление – Велико Търново, дал дар на обща стойност 250 лв. на полицейските органи по време на изпълнение на служебните им задължения, за да не извършват действие по служба, а именно – да не му бъде съставен Акт за установяване на административно нарушение.</p> <p>С присъда № 28 от 12.03.2018 г. по н.о.х.д. № 62/2018 г. Окръжен съд – Велико Търново е признал С. М. М. за виновен и на основание чл. 304а, пр. 3 във вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 9 месеца и глоба в размер на 1000 лв. На основание чл. 58а, ал. 1 НК му е намалил наказанието с една трета и е наложил наказание от 6 месеца.</p> <p>С атакуваното пред ВКС решение от 22.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 131/2018 г. Апелативен съд – Велико Търново е изменил присъдата в частта на наложеното наказание, като го е увеличил на две години и осем месеца.</p> <p>В настоящата жалба се излагат доводи за явна несправедливост на наказанието и се иска намаляване на присъдата до наложения от първоинстанционния съд размер на наказанието.</p>	<p>22.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 131/2018 г. на Великотърновския апелативен съд, като намалява наложеното на подсъдимия С. М. М. наказание „лишаване от свобода“ от две години и осем месеца на шест месеца.</p> <p>Оставя в сила решението в останалата му част. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>20.11.2018 г. – н. д. № 1010/2018 г., III н. о., докл. Красимира Медарова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по жалби на двамата защитници на подсъдимия Н. Н. Н. против нова въззивна присъда № 9 от 06.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 199/2017 г. на Апелативен съд – Варна, с което е отменена присъда № 109 от 25.11.2015 г. по н.о.х.д. № 948/2015 г. на Окръжен съд – Варна, като подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 2, вр. ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице – публичен изпълнител при Регионална дирекция – Варна на Агенцията за държавни вземания, с цел да набави облага за търговско дружество е нарушил служебните си задължения, от което са настъпили значителни вредни последици), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, изтърпяването на което е отложено с изпитателен срок от три години.</p> <p>С жалбите са развити доводи за допуснати от Апелативен съд – Варна съществени процесуални нарушения, нарушение на закона и явна несправедливост, като е направено искане и за преюдициално запитване. При условията на алтернативност защитниците претендират за оправдаване на подсъдимия, за намаляване на наложеното му наказание или за връщане на делото за ново разглеждане от Апелативен съд – Варна.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>21.11.2018 г. – н. д. № 910/2018 г., I н. о., докладчик Капка Костова, чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>Делото е образувано по касационна жалба на частните обвинители и граждански ищци Д. К. и Ст. К. срещу въззивно решение от 14.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1255/2017 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена изцяло присъдата на Софийския градски съд по н.о.х.д. № 165/2011 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимите Б. Пр. и И. В. са признати за невиновни и всеки един от тях е оправдан по повдигнатото им обвинение за извършване на престъпление по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК в условията на независимо съпричиняване – причиняване на смъртта на трето лице поради немарливо изпълнение на правно регламентирана полицейска дейност, представляваща източник на повишена опасност – използване на помощни средства (белезници) и физическа сила от страна на служител на МВР по отношение на задържано под полицейски арест лице, регламентирана в чл. 72, ал. 1 и 2, чл. 73, ал. 2 и 3 от ЗМВР (в редакцията на „Държавен вестник“, бр. 98/2008 г.) и Наредба регламент № I-з-1231/17.08.2006 г.</p> <p>С присъдата на СГС подсъдимите на основание чл. 304 от НПК са оправдани и по повдигнатото им обвинение за извършване на престъпление по чл. 387, ал. 4 вр. ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 3 от НК (неизпълняване на задължения по служба, от които са произлезли вредни последици и същите са причинени по непредпазливост). С присъдата са отхвърлени предявените от наследниците на починалия граждански искове за сумата от по 100 000 лв. срещу всеки от подсъдимите, представляващи обезщетение за неимуществени вреди вследствие на престъплението по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК.</p> <p>В касационната жалба се съдържа молба за отмяна на решението на САС и присъдата на СГС поради нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения и връщане на делото за ново разглеждане на СГС.</p>	
<p>28.11.2018 г. – н. д. № 856/2018 г., I н. о., докладчик Николай Дърмонски, чл. 201, чл. 310 и чл. 211 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд е постъпила касационна жалба от А. И. В. срещу решение № 115 от 19.04.2018 г. по в.н.о.х.д. № 109/2017 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда № 1 от 13.01.2017 г. по н.о.х.д. № 426/2016 г. на ОС – Хасково А.И.В. е призната за виновна, че като длъжностно лице – „касиер“ в Регионално управление „Български пощи“ ЕАД – Пловдив, областна пощенска станция – Хасково:</p> <ul style="list-style-type: none"> - е присвоила чужди пари – сумата от 7 364,96 лева, собственост на „Български пощи“ ЕАД, поверени ѝ да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от две години; - е присвоила чужди пари – сумата от 191 781,85 лв., собственост на „Юробанк България“ АД – София, поверени ѝ да ги пази и управлява, като не отчитала суми в системата на банката, теглила суми и закривала спестовни влогове и срочни депозити, като длъжностното присвояване е в големи размери, 	Обявено за решаване.

поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 вр. ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от шест години и „лишаване от правото да заема държавна или обществена дейност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ за срок от десет години, както и от „правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ за срок от десет години;

- е съставила неистински частни документи (нареждане – разписки, вносни бележки и договори за срочни депозити) и ги употребила във връзка с банкови операции – внесени и изплатени суми по спестовни влогове, откриване и закриване на срочни депозити, поради което и на основание чл. 310, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от две години и осем месеца;

- е възбудила и поддържала заблуждение у няколко лица, като общата вреда е на стойност 38 580 лева, като причинената вреда е в особено големи размери, представляваща особено тежък случай, поради което и на основание чл. 211, предл. първо вр. чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а и чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от четири години и осем месеца.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено на А.И.В. едно общо наказание, явяващо се най-тежкото измежду наложените ѝ, а именно „лишаване от свобода“ за срок от шест години, към което присъединява наказанията „лишаване от правото да заема държавна или обществена дейност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ за срок от десет години, както и „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ за срок от десет години.

С решение № 115/19.04.2018 г. по в.н.о.х.д. № 109/2017 г. на АС – Пловдив е намален размерът на наложеното наказание за извършеното престъпление по чл. 211, пр. първо вр. чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК от четири години и осем месеца „лишаване от свобода“ на четири години „лишаване от свобода“, както е намален и размерът на наложените за извършеното престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК наказание по чл. 37, ал. 1, т. 6 НК, а именно – „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ от десет години на девет години. В останалата част присъдата на ОС – Хасково е потвърдена.

В касационната жалба се излагат доводи за явна несправедливост на наложените наказания и нарушение на материалния закон и се иска намаляване размера на наложените наказания, както и прилагане на института на условното осъждане по чл. 66 НК.

04.12.2018 г. – н. д. № 1007/2018 г., III н. о., докл. Даниела Атанасова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационен протест и допълнение към него, подадени от прокурор при Апелативна прокуратура – Бургас, срещу нова въззивна присъда № 102 от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас. Подсъдим за престъпления по служба и против правосъдието е И. С. Д. – началник на Териториален сектор „Борба с организираната престъпност“ гр. Стара Загора към ГДБОП – София.

С присъда от 16.01.2018 г. по н.о.х.д. № 606/2016 г. на Окръжен съд – Сливен подсъдимият И. С. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление против правосъдието по чл. 289 от НК (склоняване на длъжностно лице от прокурорските органи да наруши свое служебно задължение във връзка с правораздаването) и му е наложено наказание в размер на една година „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението е отложено с изпитателен срок от три години.

С присъдата подсъдимият И. С. Д. е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено при условията на продължавано престъпление (като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б.,,а“ от НК, което заема отговорно служебно положение – главен инспектор) престъпление по служба по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

С нова присъда от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас е отменена първоинстанционната присъда в частта, с която подсъдимият е признат за виновен, като същият е признат за невиновен и оправдан за извършването на престъплението против правосъдието по чл. 289 от НК, а в останалата част относно обвинението по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК първоинстанционната присъда е потвърдена.

С подадения касационен протест и допълнение към него се заявяват касационните основания за допуснато нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила и се иска връщане на делото за ново разглеждане от първата инстанция, за да бъдат отстранени допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, допуснати при постановяване на оправдателната присъда, като се иска подсъдимият да бъде признат за виновен.

07.12.2018 г. – н. д. № 1029/2018 г., II н. о., докл. Жанина Начева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК

Делото е образувано по касационен протест и касационна жалба срещу въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 75/2018 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда по н.о.х.д. № 393/2016 г. на Окръжен съд – Русе Р.А.Х. в качеството му на длъжностно лице – кмет на Община Ветово, е признат за виновен за присвояване на чужди пари, поради което и на основание чл. 202, ал. 1, т. 1 НК е осъден на „лишаване от свобода“ за 3 години. Р.А.Х. е признат за

виновен, че съзнателно сключил неизгодна сделка, поради което и на основание чл. 220, ал. 1 НК, е осъден на „лишаване от свобода“ за 3 години. Съдът признал подсъдимия Р.А.Х. за виновен в това, че не положил достатъчно грижи за ръководенето и управлението на повереното му имущество и от това последвали значителни щети за Община Ветово в размер на 61 933,30 лв., поради което и на основание чл. 219, ал. 1 го осъдил на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година. Признал Р.А.Х. за виновен в това, че нарушил и не изпълнил служебните си задължения, като не провел прозрачна и действителна процедура за събиране на оферти за обект, с цел да набави облага за друго, като от деянието са могли да настъпят немаловажни вредни последици за Община Ветово, поради което и на основание чл. 282, ал. 1 вр. чл. 54 от НК го осъдил на „лишаване от свобода“ за 2 години. Окръжен съд – Русе определил общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и лишил Р.А.Х. от правото да заема ръководна държавна и обществена длъжност, да упражнява професии, свързани с пазене или управление на чужди пари, вещи или други ценности за срок от 5 години. На основание чл. 66 от НК отложил изтърпяването на общото наказание за изпитателен срок от 5 години, през който подсъдимият Р.А.Х. е длъжен да работи или учи, освен ако е задължен да се лекува. Осъдил и Р.А.Х да заплати на Община Ветово сумата 98 966,54 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди.

С въззивната присъда на Апелативен съд – Варна е намален размерът на наложеното наказание на две години „лишаване от свобода“, отложено за срок от четири години и е намален размерът на обезщетението за Община Ветово на 67 995,96 лв.

В протеста се съдържа искане за отмяна на присъдата на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав. С касационната жалба се иска оправдаване на подсъдимия.

07.12.2018 г. – н. д. № 1084/2018 г., I н. о., докл. Евелина Стоянова, чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26 от НК

Делото е образувано по касационен протест срещу въззивна присъда № 13 от 05.10.2018 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена първоинстанционната присъда на Окръжен съд – Силистра в частта, с която подсъдимият С. Д. А. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 219, ал. 1 от НК (безстопанственост) и вместо това подсъдимият е оправдан изцяло по повдигнатото му обвинение. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.

В протеста и допълнението към него са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Варна.

С присъдата по н.о.х.д. № 333/2016 г. на Окръжен съд – Силистра подсъдимият С.Д.А. е признат за

виновен за това, че в периода 01.12.2008 г. – 28.03.2011 г. в гр. Дулово, обл. Силистра, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б. „б“ от НК – председател на РПК „Наркооп“ – гр. Дулово, не е положил достатъчно грижи за ръководеното, управлението, стопанисването и запазването на повереното му имущество, както и възложената му работа, като не изпълнил служебните си задължения по чл. 26, ал. 2, т. т. 3 и 4 и ал. 3 от ЗК и чл. 35, ал. 1, т. т. 3 и 4 и ал. 2 от Устава на РПК „Наркооп“ – гр. Дулово, като от това са последвали значителни щети за РПК „Наркооп“ в размер на 15 472,55 лв. – престъпление по чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26 от НК. На подсъдимия е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години с пет години изпитателен срок и глоба в размер на 2 500 лв.

С първоинстанционната присъда подсъдимият С.Д.А. е оправдан за това, че на 13.05.2009 г. в гр. Дулово, като извършител, в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т.1, б. „б“ от НК – председател на РПК „Наркооп“ – гр. Дулово, в съучастие с Х.Ф.Ч. – управител на „Интер-Трейд“ ЕООД, в качеството му на помагач, присвоил чужди пари – 88 018,89 лв., собственост на РПК „Наркооп“, поверени му да ги пази и управлява, която сума е в големи размери, като за улесняване на присвояването е извършил престъпление по чл. 311 от НК, съставил официални документи – пет броя протоколи за установяване извършването и заплащането на СМР от 13.05.2009 г. за обект „Ресторант и офиси“, собственост на РПК „Наркооп“, на стойност 191 066,32 лв. при реално извършени СМР за сумата от 103 047,43 лв., с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тия обстоятелства – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 и чл. 20, ал. 2 от НК (длъжностно присвояване, като за улесняването му е извършено и друго престъпление – лъжливо документиране).

12.12.2018 г. – н. д. № 1128/2018 г., П н. о., докл. Теодора Стамболова, чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия В. П. Г. против решение № 316 от 31.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 728/2018 г. на Софийския апелативен съд. С него е изменена присъда от 28.03.2018 г. по н.о.х.д. № 20/2018 г. на Окръжен съд – София, с която подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 от НК (подкуп на длъжностно лице). Въззивният съд е намалил наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година и четири месеца на една година, като е наложил и кумулативно наказание „глоба“ в размер на 300 лв.

С жалбата са развити доводи за допуснати от САС нарушения на закона и явна несправедливост, като е направено алтернативно искане за отмяна на постановеното решение и прилагане на чл. 9, ал. 2 от

НК или за намаляване на наложеното на подсъдимия наказание.

13.12.2018 г. – н. д. № 1045/2018 г., III н. о., докл. Мая Цонева, чл. 202, ал. 1, т. 1 НК

Делото е образувано по протест на Военно-апелативната прокуратура и две касационни жалби на подсъдимия К. К. срещу решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. на Военно-апелативния съд (ВНАС), с което частично е изменена присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. на Военен съд – София.

ВКС ще гледа делото за втори път, след като с решение от 07.11.2016 г. по к.н.д. № 776/2016 г. отменя решение от 19.05.2016 г. по в.н.о.х.д. № 0031/2015 г. на ВНАС и връща делото на въззивния съд за ново разглеждане от друг състав.

С присъда от 07.08.2015 г. по н.о.х.д. № 00160/2013 г. Военен съд – София признава подсъдимия К. К. за виновен за извършено престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, за което по закон не се предвижда по-тежко наказание, като престъплението е продължавано) и го осъдил на 10 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието в затворническо общежитие от закрит тип.

На основание чл. 203, ал. 2, пр. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 съдът е лишил подсъдимия от право да заема длъжност „ръководител“ в държавно или обществено учреждение и лишаване от право да упражнява ръководна професия за срок от 15 години. Подсъдимият е осъден да заплати на конституирания по делото граждански ищец – Националната разузнавателна служба (сега – Държавна агенция „Разузнаване“), сумата от 4 720 196,53 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва върху нея.

С второто си решение от 24.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 0078/2016 г. въззивният съд частично изменя първоинстанционната присъда, като извършеното от подсъдимия е преквалифицирано в престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, като престъплението е продължавано). Подсъдимият е оправдан по първоначалното му обвинение. Наложените наказания „лишаване от права“ също са намалени на по 13 години. Подсъдимият е признат за невиновен за длъжностно присвояване чрез посредствен извършител, като е оправдан в тази му част. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С касационния протест се иска отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради неправилно приложение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание и при условията на алтернативност – да бъде изменено въззивното решение в частта относно квалификацията на деянието, като се приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление, за което е имало обвинение в първата инстанция.

<p>С касационните жалби на защитниците на подсъдимия се изтъкват доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, нарушения на материалния закон, както и явна несправедливост на наложените наказания. Правят се искания при условията на алтернативност въззивно решение да се отмени и подсъдимият да бъде оправдан или делото да се върне за ново разглеждане.</p>	
<p>17.12.2018 г. – н.д. № 1053/2018 г. – П н.о. – докладчик Б. Чочева, по чл. 282, ал. 1 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд ще се разгледа дело срещу подсъдимия К. Х. – длъжностно лице – надзирател в затвора в гр. Бобов дол. Касационното производство е иницирано по касационна жалба на подсъдимия и защитника му срещу произнесено от Софийския апелативен съд въззивно решение № 186 от 08.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1528/2017 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда от 23.10.2017 г. по н.о.х.д. № 463/2016 г. на Окръжен съд – Кюстендил, по която подсъдимият е бил признат за виновен за извършено престъпление по чл. 282, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което наруши служебните си задължения с цел да набави за друго облага).</p> <p>С присъдата му е наложено наказание от 1 година „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години. Съдът наложил и наказание „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност“ за срок от 2 години.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наказанието, като се прави искане да се отмени решението на САС, с което е потвърдена първоинстанционната присъда, като подсъдимият да бъде оправдан поради липса на престъпление или делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	